

Stožecká kaple

Dřevěná kaple uprostřed šumavských lesů

Stožec - Stožecká kaple - Stožec

Příjezdové místo: Stožec, autobus, vlak, trať č. 194.

Výchozí bod: parkoviště ve Stožci.

Délka: 9 km.

Čas chůze : 3 hod.

Varianta: odbočka modré 2 km, Dobrá – žlutá značka 8 km, Dobrá – Stožec 6,5 km. Celkem 19 km, 6 hod.

Převýšení: 200 m.

Náročnost: lehká trasa s prudkým výstupem ke kapli, větší opatrnost pouze na Stožecké skále.

Nejvyšší bod: Stožecká skála, 976 m.

Možnost občerstvení: Stožec – hotely, penziony a restaurace.

Pozoruhodnosti: Lesní kaple, výhled ze Stožecké skály, horské louky okolo Stožce, Dobrá – rázovitá architektura.

Ze **Stožce** se vydáme o *žluté* značce směrem na Dobrou. Cesta prochází přes horskou louku a pozvolna stoupá až na rozcestí s *modrou* značkou. Odbočíme vpravo a již po modré obcházíme **vrch Stožce** (1065 m). Asi 1,5 km za rozcestím odbočuje vlevo značka, která lesní pěšinou prudce stoupá až ke **Stožecké kapli** (950 m).

Její historie sahá až do 18. stol. a je odepřena mnoha pověstmi o soumarech, loupeživých vojákách a zázračném uzdravování. Zde v lese vyvěral pod obrazem Panny Marie pramének, který vyléčil ze slepoty volarského kováře Jakuba Klausera. Ten nechal na znamení díky r. 1791 postavit v místě malou kapličku. Roku 1804 byla kaple nákladem města Volar přestavěna na zděnou. V 1. polovině 19. stol. navštěvovalo kapli velké množství věřících a sloužili se zde pravidelné bohoslužby. První se uskutečnila 24.7.1865. O dva roky později navštívil kapli arcibiskup Bedřich ze Schwarzenbergu, jenž jí nechal rozšířit o dřevěnou přístavbu vyzdobenou dřevořezbami. 15.8.1920 na svátek Nanebevzetí Panny Marie přišlo na bohoslužby 5600 lidí ze širokého okolí obou stran hranice. Po 2. světové válce začala kaple ztrácet na svém významu, přestala být udržována a chátrala. Kolem r. 1988 byla kaple nakonec celkově rekonstruována především úsilím a obětavostí p. J. Kocourka z Prachatic.

Od kaple pokračujeme dále a krátkým prudkým vstoupáním kamenitou pěšinou přijdeme ne skalnatý vrchol **Stožecká skála** (976 m) s železitém křížem. V těchto místech stál od 2. poloviny 13. stol. malý strážný hrad, který společně s nedalekým Kunžvartem hlídal odbočku zlaté stezky. V okolí a na blízkém vrcholu Stožce jsou cenné pralesovité porosty. Z vrcholu je krásný výhled do údolí Studené Vltavy, na vesnici Stožec a Trojmezenskou hornatinou v pozadí. Vrátime se ke kapli na původní *modrou* značku.

Zde máme možnost zvolit si kratší cestu a pokračovat po *modré* ke Studené Vltavě, přes lávku na silnici, kde odbočíme vpravo, a po neznačené silnici kolem železniční tratě dojdeme do **Stožce**.

Druhá, delší neznačená cesta pokračuje silničkou až na konec lesa, kde odbočíme kolmo vlevo. Zde se nám otevře zajímavý pohled na Vltavský luk s I. Zónou NP Mrtvý luh, na severu s vystupujícím Bobíkem a Boubínem. Pokračujeme severním úpatím lesnatého masívu Stožce do obce **Dobrá**, která je roztroušená po jedné straně silničky v délce 4 km. Byla založená teprve r. 1816, je jednou z nejmladších šumavských obcí. Osada, je dnes užívaná pro rekreaci, je chráněná pro rozsáhlejší soubor tzv. tyrolského roubeného domu. Asi 200 m před kapličkou se opět napojíme na *žlutou* značku, která pokračuje přes osadu Dobrá a obloukem se vrací na **Stožeckou louku**. Zde křižujeme *modrou* značku, po které jsme šli ke Stožecké kapli, a údolím Mlýnského potoka se vracíme do Stožce.

